

Forbes **LIFE** Design

CU DISCREȚIA LUNII

*Când în aceeași persoană coexistă un artist talentat și un om de publicitate ingenios, rezultatul nu poate fi decât surprinzător. Cam ca și fazele Lunii, astrul care inspiră obiectul preferat al designerului de interior **Cristian Popescu**.*

de Diana-Florina Cosmin/ Fotografie de Horia Manolache

Înainte de a-l cunoaște pe Cristian, designerul din spatele brandului de mobilier și decorațiuni interioare „ByChristian”, ideea unui artist convertit la publicitate și apoi reconvertit la design mă ducea cu gândul la cele două personaje antagonice care, în desenele animate, conviețuiesc pe umerii diferiți ai aceluiași personaj, susurându-i la ureche îndemnuri care de care mai contradictorii. În cazul nostru, „Creează, fi original, ascultă îndemnul artei” și, respectiv, „Vinde, fi comercial, luptă pentru succes”. Oricât de mult am vrea să separăm arta de sfera vânzării, satisfacția supremă a unui artist este ca opera sa să ajungă la oameni, iar în ziua de azi cele două fețe ale monedei sunt mai curând complementare decât opuse. „Degeaba fac eu desene frumoase, dacă nu

se și materializează”, recunoaște Cristian, care a intrat în publicitate în studenție, trecând prin patru agenții în decursul a șase ani. „Publicitatea mi-a deschis latura antreprenorială, pentru că am făcut prezentări pentru clienți și am învățat să fiu flexibil și să mă adaptez”. L-a scăpat și de tiparul „boemului visător” (trăsătura care li se reproșează cel mai adesea artiștilor), șlefuiindu-i drastic rigurozitatea nativă. La întâlnirea noastră – la showroom-ul Innova, din centrul Capitalei – Cristian venise direct din Elveția, cu mașina, calculându-și drumul pe ore și minute, pentru a fi sigur că ajunge la ora stabilită. „Am avut și niște decalaje pe drum, dar le prevăzusem, așa că s-a rezolvat până la urmă”, zâmbește el. Apoi adaugă, firesc: „Dacă nu ești organizat, nu faci nimic, mai ales în design, când ai șantiere, oameni care

stau după tine și totul se calculează la secundă”. Când a ajuns în advertising, la 22 de ani (acum are 28), era student în al doilea an la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” și auzise de la prieteni că în agenții se face multă grafică, domeniu care îi plăcea la nebunie. Între timp a ajuns să facă de toate, de la branding și animație la packaging și producție, iar în prezent are propriul brand, intitulat „Dorks Art Factory”, cu care face toate cele de mai sus, pe proiecte punctuale convenite cu agențiile de publicitate. Dar, mai ales, face ceea ce îi place mai mult: design de interior și mobilier. Conceptul din spatele brandului de mobilier lansat anul trecut, „ByChristian”, s-a născut tot în perioada în care lucra în publicitate, fiind produsul abilității extraordinare de multitasking pe care o cere acest domeniu.

„Vorbești de o campanie, ești atent la ceea ce se discută în jurul tău, dar în același timp desenezi altceva și îți vin tot felul de idei, fără legătură cu tema discuției”, explică el. „Toți oamenii din publicitate fac asta, e ceva normal”. Ca un calculator care rulează un program, în timp ce anumite ferestre rămân deschise în background, procesându-și la rândul lor datele. Cristian își amintește cu drag și de un profesor de la Liceul de Arhitectură, care îi strângea pe toți elevii la o masă și instaura ad-hoc o convenție: fiecare trebuia să vorbească despre un anumit lucru, desenându-l în același timp. Primul sâmbure de multitasking apărut în viața lui. „Conceptul și desenul nu pot exista unul fără celălalt: degeaba desenezi grozav dacă nu ai o idee bună și degeaba ai idei dacă nu le poți transpune în imagini”, explică el. Încă una dintre dualitățile cu care se luptă orice artist, în vremurile noastre mai mult ca oricând.

Numele obiectelor sunt porțițe lăsate deschise pentru imaginație, cum ar fi Lady Chair, inspirat de silueta unei femei, sau UFO Chair, care seamănă cu un OZN, dar și cu scaunul oltenesc tipic.

Tocmai pentru că orice formă de artă are două fațete, și brandul său de mobilier are tot un nume compus: „Shapes and shades”. Forme și umbre, cele două coordonate în care se înscriu creațiile lui Cristian: piese de mobilier și corpuri de iluminat, ieșite din imaginația proprie și definitivate fizic într-o fabrică din Austria. Obiectele pe care le desenează Cristian sunt minimaliste, dar au forme rotunjite și o armonie a proporțiilor care le face mult mai prietenoase cu ochiul privitorului. Chiar și numele sunt mici porțițe lăsate deschise către istorii aparte: UFO Chair, care

seamănă cu o farfurie zburătoare, dar este inspirat de fapt de scaunul tradițional oltenesc; LADY CHAIR are o formă continuă și armonioasă, inspirată din silueta unei femei; FISH CHAIR are laturile inspirate din mustățile peștilor, iar OUT TABLE se numește astfel pentru că este gândită cu picioarele ieșite în afară.

Semnătura sa de design este scobitura discretă din mijlocul fiecărei mese, cu un scop cât se poate de precis: un loc în care să se așeze vaza cu flori, elementul pe care Cristian îl consideră de nelipsit într-o casă. Prin prisma dualității dintre artă și simț practic, fiecare detaliu estetic are și o explicație practică. Cum ar fi mesele de dining, a căror formă rotundă este întreprinsă, în dreptul fiecărui scaun, de o tăietură făcută special pentru confortul mesenilor, astfel încât să-și poată sprijini în mod elegant mâinile. Mai mult chiar, spătarul fiecărui scaun se înscrie în aceeași rază a tăieturii, pentru ca, lipind spătarul de masă, scaunele să „dispară” pur și simplu dedesubt, fără a mai ocupa loc prețios. Cel mai drag obiect dintre cele create până acum rămâne însă lampa Moonlight, gândită ca o sursă de lumină caldă și mai prietenoasă decât clasicele aplicații și veioze. „M-am gândit să imit lumina Lunii pline, care e puternică, dar nu te orbește, poți să te uiți la ea”, explică designerul. Soluția tehnică pe care a găsit-o a fost o tijă metalică, prevăzută pe toate laturile cu leduri, rezultând o lumină odihnitoare pentru ochi și plăcută. Nu e făcută să lumineze toată camera, dar îți oferă

confortul cititului și dă camerei o atmosferă plăcută, de Lună în creștere. „Am avut prototipul în cameră un an de zile, am conviețuit cu el”, zâmbește Cristian. „L-am testat pe toate părțile”. Mecanismul de aprindere este bazat pe senzori, plasați în partea cea mai de sus a lămpii, astfel încât să nu poată fi acționat de un copil.

Colecția completă are încă pe-atâtea piese, dar Cristian vrea să le dezvăluie treptat, pentru a nu arunca totul pe piață dintr-o dată. Mai ales că, în ziua de azi, în design contează mai mult ca niciodată să poți transmite o poveste vandabilă. „Sunt conștient că nu pot crește peste noapte, așa că mi-am acordat un termen de cinci ani în care să încep să vadă una-alta”, recunoaște Cristian. Pare o perioadă de timp realistă, în care oamenii să apuce să-și cunoască creațiile, dar și un răgaz suficient pentru a-și crește și proiectele conexe, de design interior.

Pe lângă toate acestea, Cristian mai are o plăcere ascunsă: pictura. Când predă la cheie un proiect de design interior unor persoane cu care s-a înțeles bine și cu care s-a creat o conexiune prietenească, obișnuiește să le facă un cadou inedit: un tablou pictat chiar de el, care să se potrivească spiritului casei. Un mod de a lăsa deschisă o porțiță spre imaginație, la fel ca în denumirile „cifrate” pe care le dă pieselor sale de mobilier. „Important e să te provoace să te întrebi de ce un lucru este așa cum este”, zâmbește el. „Nu există niciodată un singur răspuns corect, dar important e să-ți dorești să cercetezi mai departe”. ■

